

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hanseatisches
Oberlandesgericht Hamburg (Niemcy) w dniu 5 marca 2020 r. – Bank Melli Iran, spółka akcyjna
prawa irańskiego / Telekom Deutschland GmbH**

(Sprawa C-124/20)

(2020/C 201/23)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Bank Melli Iran, spółka akcyjna prawa irańskiego

Strona pozwana: Telekom Deutschland GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 5 ust. 1 rozporządzenia nr 2271/96 ⁽¹⁾ znajduje zastosowanie wyłącznie w sytuacji, w której Stany Zjednoczone Ameryki przekazują w sposób bezpośredni lub pośredni podmiotowi unijnemu w rozumieniu art. 11 tego rozporządzenia polecenia urzędowe lub sądowe, czy też dla zastosowania tego przepisu jest wystarczające, że nawet bez przekazywania takich poleceń działanie podmiotu unijnego ma na celu zastosowanie się do sankcji wtórnych?
- 2) W razie opowiedzenia się przez Trybunał Sprawiedliwości za drugą z wymienionych opcji: Czy art. 5 ust. 1 rozporządzenia nr 2271/96 stoi na przeszkodzie przyjęciu interpretacji prawa krajowego, zgodnie z którą podmiot dokonujący wypowiedzenia może również wypowiedzieć ciągły stosunek zobowiązaniowy łączący go z kontrahentem, który został umieszczony przez amerykański Office of Foreign Assets Control (OFAC) na liście Specially-Designated-Nationals (SDN) – a tym samym dokonać wypowiedzenia w celu zastosowania się do sankcji nałożonych przez Stany Zjednoczone Ameryki – bez konieczności istnienia przyczyny wypowiedzenia stosunku prawnego, a zatem również bez powstania po stronie tego podmiotu obowiązku twierdzenia i dowiedzenia w procesie cywilnym, że przyczyną wypowiedzenia w żadnym przypadku nie było stosowanie się do tych sankcji?
- 3) W razie udzielania przez Trybunał odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie: Czy wypowiedzenie umowy, które narusza art. 5 akapit pierwszy rozporządzenia nr 2271/96, należy bezwzględnie uznawać za bezskuteczne, czy też dla spełnienia celu rozporządzenia są wystarczające inne sankcje, na przykład nałożenie grzywny?
- 4) W razie opowiedzenia się przez Trybunał Sprawiedliwości za pierwszą opcją przedstawioną w pytaniu trzecim: Czy w świetle, po pierwsze, art. 16 i 52 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, a po drugie, możliwości udzielenia upoważnień do odstępowania zgodnie z art. 5 akapit drugi rozporządzenia nr 2271/96 powyższe znajduje zastosowanie także wtedy, gdy w związku z utrzymaniem stosunków gospodarczych z umieszczonym na liście kontrahentem podmiotowi unijnemu grożą istotne straty gospodarcze na rynku amerykańskim (w tym przypadku 50 % obrotu koncernu)?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2271/96 z dnia 22 listopada 1996 r. zabezpieczające przed skutkami eksterytorialnego stosowania ustawodawstwa przyjętego przez państwo trzecie oraz działaniami opartymi na nim lub z niego wynikającymi (Dz.U. 1996, L 309, s. 1) w brzmieniu nadanym rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2018/1100 z dnia 6 czerwca 2018 r. zmieniającym załącznik do rozporządzenia (WE) nr 2271/96 (Dz.U. 2018, L 199, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Social n° 3 de
Barcelona (Hiszpania) w dniu 9 marca 2020 r. – YJ / Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)**

(Sprawa C-130/20)

(2020/C 201/24)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de lo Social n° 3 de Barcelona